

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی مهدویت و منجی گرایی در آیین های باستانی ایران و دین اسلام

محل انتشار:

مجله معرفت، دوره 31، شماره 291 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حبیب شرفی صفا - دکتری تاریخ ایران دوره اسلامی دانشگاه خوارزمی تهران

فاطمه رحیمی - دانشجوی کارشناسی علوم قرآن و حدیث دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

باور به ظهور و قیام منجی، در آیین های باستانی ایران و دین اسلام به صورت های گوناگون ثبت شده است. در این زمینه بررسی برخی مولفه ها نظیر فراگیری صلح و آرامش در عالم پس از ظهور منجی از موضوعات مورد اتفاق تمامی ادیان و در مقابل وقوع نبردهای میان خیر و شر و برخی موضوعات دیگر از موارد اختلاف این ادیان است. حال با تکیه بر این موضوع در وهله نخست بررسی شباهت ها و تفاوت های منجی باوری در آیین های باستانی و دین اسلام و در مرحله بعد بررسی و اثبات وجود منجی گرایی از ابتدای ظهور دین باوری بشر و نشان دادن عناصر متعالی باور به مهدویت در دین اسلام، از اهداف پژوهش حاضر هستند. بر همین اساس، مقاله در تلاش بوده تا با تکیه بر روش تحلیلی تطبیقی و با بهره گیری از منابع کتابخانه ای به بررسی و مقابله منجی گرایی در آیین های اسلامی و ادیان باستانی بپردازد. مطالعه منابع به دست آمده نشان می دهد که اصل باور به یک نجات دهنده، در هر دوره ای شکل خاصی به خود گرفته و همواره افراد در مقابل ناعدالتی ها و وقایع ناگوار زمانه منجی و نجات دهنده ای را جست و جو کرده اند.

کلمات کلیدی:

منجی گرایی، مهدویت، مانویت، میترائیسم، مزدکی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1451437>

